

Balti U18 meistrivõistlused Šiauliais, Leedus 04.03.2017.

Seekordne talvine U18 matš oli leedulaste korraldada, toimus meile soodsalt suhteliselt lähedal – Šiauliais. Otustasime perega minna omadele kaasa elama, Liisu ka koondises.

Linnast. Meie kaksikud leidsin, et linn on puhas, aga remonditud on vähe. Laste kokkuvõtte oli, et siin on nagu aeg seisma jäänud... Kui hommikul isegi päike paistis ja loodus justkui pakkus kirkust, siis üldine toon jäi ikka halliks. Kui meie maakonnakeskustega võrrelda, siis silma torkas, et kordatehtud maju või päris uusi oli väga vähe.

Samas olid linnas mitmed vahvad väikesed muuseumid, mis meil päeva sisustada aitasid. Ma kutsuks neid nn kortermuuseumiteks. Käisime sokolaadimuuseumis, mida kohalik kommitehas Ruta pakub, siis ka jalgrattamuuseumis. Vaevalt selliste pärast sinna linna sõidaks, aga kohapeal oli hea aega täita. Kes neid üleval peab?

Muidugi suutis Šiauliai mind üllatada. Linnas jalutades nägin järsku orienteerujaid. Me omal ajal 1985.aastal tudengite matšil orienteerusime küll sügaval metsas linna läheduses, siis ei olnud muudmoodi kombeks, aga seekord silgati linnas. Kahjuks ei olnud aega rohkem kui mõne KP leidmiseks. Igatahes vahva kokkusattumus!

Spordihall, kus Balti meistrivõistlused toimusid, üllatas. No see on selline odava ja õnnetu ehituse musternäidis. Keegi ilmselt hoidis kokku, tea, kas oli maad puudu või taheti raha säästa, aga võistelda seal ju päris korralikult ei saagi. Kurv on nii järsk, et suurema hoo korral ei võta seda välja, lendad välja või kukud. Pikema maa jooksjaid see ehk mõjutas vähem(ent kindlasti mõjutas), aga 200m ja 300m jooksjaid oli päris hirm vaadata. Sirgetel hoog sisse, enne kurvi pidurdatakse maha, lootes, et jäädakse kurvis püsti, et ei kuku või koperda. Teatejooksud kujunesid nii täitsa omamoodi kiirendamise- ja taktikajooksuks, kus meil kõige halvemini siiski ei läinudki, noormehed võitsid lausa, neid olid teised. Kusjuures seekord võistlesid siiski noored, mis täiskasvanud selles hallis veel tegema peaksid. Ma ikka Eestis olen vist kõik hallid läbi käinud, nii õnnetut lugu ei teagi. Ja tegelikult on meil neid ikka paljudes keskustes, leedu sõbrad olid päris kadedad.

Sellest olen ma ammu aru saanud, et meil Eestis pööratakse võistluste korraldamisele tähelepanu ja asjahuvilisel on mõnus asja jälgida. Seekordne Balti matš sai ka kuidagi peetud. Meil kodus näiteks Harjumaa meistrivõistlusi nii kesise korraldusega läbi ei viida. See peaks kõik ütlema. Siinsed tegijad võivad küll uhked olla, oskavad hästi!

Meie noori oli tore vaadata, hoiti kokku, ergutati ja võideldi tublisti. Oli eneseületamisi, oli hävimist, aga see on sport! Suvel läheb kindlasti paremini, siis ei ole seda kitsast rada ka segamas.

Meie omad olid tugevamad just sprindis ja tehnilistel aladel. Näiteks teivashüppes saime võidu mõlemalt poolelt, võitjad Marleen Mülla ja Eerik Haamer. Egert Sekk pakkus ilusad hetked lühikeste tõkete kindla võiduga, pärnakas Henri Sai suutis 60m esmakordselt alla 7-sekundi joosta(6,99). Piibe Kirke Aljas tegi selle kitsa kurviga raja kohta uhke jooksu 300m jooksus võites ajaga 40,78. Võistluse kulminatsiooni eest hoolisesid kõrgushüppajad. Meie Madis Kalašnikov jäi konkurendiga Lätist kahekesi hüppama ja kõrgus kõrguse järel ületades jõuti 2-meetrini. Kahjuks seda enam kumbki ei jaksanud, aga 1.97 andis võidu just meie mehele. Oli ilus hetke seal seista ja kaasa elada!

Meie pere põhiala neiude 800m jooksus ei tulnud meil pettuda, Liisu jooksis 2.22, 58-ga uue isikliku rekordi. Koduteele asusime hea meeleolus.

Peagi on kevad ja siis saab ju staadionil meie omadele kaasa elada.